

TELŠIAI MUS SUŽAVĖJO 2013-10-30

Ar jau applankei visas Lietuvoje esančias sostines? Vilniuje buvai tikrai, o Telšiuose? Juk tai žemaičių sostinė! Šie metai yra skirti prisiminti lietuvių tarmes, todėl Šiaulių jaunųjų turistų centro moksleiviai spalio 30 dieną lankėsi Telšiuose. Jaunieji kraštotyrininkai ir turistai traukiniu nuvyko į žemaičių sostinę. Ekskursiją pradėjome nuo miesto informacinio centro žygiuodami senamiesčiu. Telšiai – tai miestas turintis savitą savo veidą. Jame daug mažųjų miesto puošmenų. Pažintį pradėjome nuo medalių „Žydukai“. Nežinant, juos sunku pastebėti, nes jie tik pusės delno dydžio „įleisti“ pastatų plytose maždaug žmogaus akių aukštyje. Reikia savo pirštą pasukti 360 laipsniu kampu aplink „žyduko“ nosį, tada ir proto ir pinigų turėsi. Ėjome pro šalį buvusios miesto išdinės, kurios sienos storis 3 metrų leido net per karą neprarasti miesto pinigų. Skulptūra „Žemaitijos gaublys“ pavaizduotos Žemaitijos vietovės atitinka realų žemėlapi. Kiekvienas telšiškis žino, kad Telšiai, kaip ir Roma, stovi ant septynių kalvų. Moksleiviams labai patiko žaidimas-skulptūra „Pažink Žemaitijos sostinę“. Ant stovo pastatytoje plokštumoje – visas miestas. Judinant lentą, metalinį rutuliuką reikia ridinti takeliais objektų link ir taip aplankyti visą miestą. Šis žaidimas stovi šalia miesto laikrodžio, kurį „prižiūri“ žemaičių simbolis meška. Šalia jų skulptūra „Lietuvos skalikas“ ir fontanas su Lietuvoje vieninteliu geriamu vandeniu. Visus sužavėjo „Didžioji žemaičių siena“, kurioje atsispindi miesto istorija. Už jos kylant laiptais matyti ženklai miesto grindinyje. Tai žmogaus rankos, kurios simbolizuoja džiaugsmą. Šv. Antano Paduviečio katedra žavi reljefinėmis durimis, kuriose matome miesto istoriją ir savo nepakartojai gražia vidaus architektūra. Nusileidus žemyn nuo katedros matyti skulptūra „Žemaitijos legendos“ – tai meška, nešanti ant kupros tris vaikus. Pagal legendą, meška padėjo žemaičiams auginti ir auklėti vaikus.

Lankėmės miesto muziejuje „Alka“. Čia matėme pasaulinio garso dailininkų paveikslų, įvairaus stiliaus baldų, senuosius medicinos įrankius, senąją krautuvėlę (joje ieškojome savo senelių turimų daiktų), seną mokyklinį suolą, pionierišką aprangą ir mamų mokyklinę uniformą, kalvystės meno dirbinių ir daugelio gyvūnų iškamšų. Iš muziejaus balkono galėjome matyti visą miesto panoramą. Į traukinių stotį grįžome nuostabiai sutvarkyta „Masčio“ ežero pakrante. Čia apžiūrėjome skulptūrų parką, statinį „Rotonda“ – tai aukšta pavėsinė, žiūrėjome, kaip fontanas „šoka“ Žemaitijos miesto pasveikinimą. Grįžome sužinoję daug įdomybių apie Žemaičių sostinę ir pamatę daug naujų statinių bei kupini noro toliau pažinti savo kraštą.

Informacija D.Kazlauskienės, foto S.Staškuvienės